

vereniging

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der ODV Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag tel. 684541

Secretariaat: KRAMSVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel. 254273

WEEKBLAD

nadruk verboden

25e jaargang nr.44

17 juli 1981

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Al weten wij ook niet alles en kunnen wij ook wel eens een foutje maken - zodat u zelf op dient te letten en na te denken - zo zullen wij deze avond toch samen spreken over een actueel onderwerp. Hiervoor koos ik als titel:

H E T Z A L J E G E B E U R E N

=====

Wat mogelijk een rare kreet is in deze dagen. Maar het zal je maar gebeuren dat je leven moet in een wereld waarin niets meer verloopt zoals je het verwacht. En juist dit speelt bijna overal en voor een ieder een rol.

Wij hebben b.v. het vorige jaar rond deze tijd een kleine prognose gemaakt waarin wij veronderstelden, dat Israel in deze maand in oorlogshandelingen betrokken zou zijn. Wat redelijk juist lijkt te zijn.

Maar wat is daar dan in feite aan de hand op het ogenblik? Niet boos worden wanneer de volgende analyse niet altijd even vriendelijk is voor degenen die u voortrekt.

Israel verzet zich met harde hand in feite tegen de palestijnen. Om die palestijnen te treffen valt het dus een andere staat aan. Israel gaat bij deze strijd uit van de stelling, dat het onbeperkte rechten heeft op het oude rijk Israel.

Dat men een eigen land wil hebben kan ik nog begrijpen, maar niet dat men zijn hedendaagse rechten zo bijbels interpreteert als b.v. de heer Begin dit doet.

Het huidige land Israel was en is de woonplaats van palestijnse stammen. Wat meer is, dit was zelfs nog het geval in de tijd van de grote joodse macht ten tijde van b.v. Salomon en David.

Er bestond toen in dit land een samenleving, waarin de z.g. heidenen wel degelijk enige rechten hadden. Er werd ook geen grond van anderen zonder meer onteigend en bezet. Er waren vele kleinere en grotere oorlogen tegen steden en staatjes.

Zeker, in enkele gevallen kon men het niet halen tegen de ander en ging men over tot guarillaoorlogvoering, zoals Gideon. Maar toch is

het uiteindelijk zelfs in de glorie dagen zo geweest, dat zelfstandige steden, b.v. van de filistijnen, zelfstandig binnen dit joodse rijk konden bestaan en gerespecteerd werden door de joden als zelfstandige staat en macht.

Aan dit feit doen legenden zoals die over Samson- die een meester was in het heidenen pesten - iets aan af of toe. Trouwens, Samsom was zoals u weet een joodse held die op het verkeerde ogenblik naar de verkeerde kapster ging.

Vele joden staan achter een dergelijke opvatting omdat, zoals zij stellen "het id ons land". Ik dacht, dat het hun land zou kunnen zijn of worden gezien alles, wat zij daar gepresteerd hebben en de gehele voorgeschiedenis van dit gebied. Indien zij tenminste zouden willen proberen in vriendschap en op voet van gelijkheid samen te leven met de andere inwoners van dit gebied. Dit doen zij echter in feite niet.

Zij gaan immers uit van hun "recht" en beschouwen het geheel, ook land dat sinds generaties eigendom is van arabieren, als hun bezit waarin zij alle macht wensen te hebben. Daarbij willen zij, uitgaande van gun eigen theocratische opvattingen, het leven van die anderen voor dezen bovendien nog geheel bepalen.

Maar die anderen vereren een andere vorm van God, hebben op vele gebieden andere opvattingen. Met als gevolg vele geschillen in het verleden. De gevolgen van deze strijd waren nogal onverwacht.

Mede als gevolg hiervan b.v. werd de christelijke regering van Libanon buiten spel gezet. Want dit land was oorspronkelijk in handen van een christelijke minderheid, terwijl de islamieten een tweede rol speelden. Eerst na de opkomst van Israel als zelfstandige staat zijn de geschillen tussen deze beide groepen van bevolking steeds meer gegroeid.

Er mag wel nevenbij worden opgemerkt, dat het vooral te danken is aan de steun die Israel steeds weer geeft aan extreme ochristelijke groepen in dit land waardoor het onmogelijk is geworden in dit land tot enige vrede en een regering met enig gezag te komen.

Deze toestand ligt dus zeker niet in de allereerste plaats aan de plo en Arafat, die het zo ontsane machtsvacuum op hun wijze probeerden te vullen.

Zeker, wanneer eenmaal de huidige situatie begint te ontstaan wordt het de palestijnen steeds duidelijker dat dit land een ideale plaats is voor "vrijheidsstrijders" om aanvallen op hun vijand van hier te lanceren.

Nogmaals: Israel heeft zelfs mede schuld aan deze toestand. En kijk dan eens wat er gebeurt: Er worden Israeli gedood door een aanval van de palestijnen. Zeker, dat mensen zo gedood worden is verschrikkelijk. Maar let wel: het gaat hier om een aanval van de PLO, van een zeer specifieke groep die probeert iets van eigen rechten terug te krijgen in Israel.

Daarbij is het goed zich te herinneren dat de haat van deze groep tegen de Israeli stamt uit de tijd dat dezen door een wel soms zeer bruut optreden probeerden hun macht in de huidige staat volledig te vestigen. Een optreden, waarbij zelfs een geheel dorp zonder meer werd uitgemoord, vrouwen en kinderen inbegrepen.

Goed, de aanval wordt dus met een tegenactie beantwoord. Daarbij vallen er ruim 100 doden. Daarbij ruim 80 mensen die nergens bij betrokken waren, waaronder ook vrouwen en kinderen. Er zijn meer dan 300 gewonden. Daaronder meer dan 230 ook al mensen, die bij deze actie van de plo geheel niet betrokken waren, mensen die gemeenlijk niet veel meer op hun konto hebben dan een zoeken naar wattrust en vrede binnen een land dat toch al verscheurd wordt door oorlog en geweld. En dat noemt men dan" een gerechtvaardigde reactie op een aanval.

Ik heb er zeker geen bezwaar tegen dat Israël zich verdedigt, maar het verdedigt zich niet zo selectief en juist als het wel voorgeeft. Het slaat zo nu en dan in het wilde weg van zich af mogelijk aan de ene kant bevangen door een wilde angst en een grootheidswaan aan de andere kant.

De angst is voornamelijk een politieke, die mede voortkomt uit het feit, dat het eigen systeem niet zo goed blijkt te functioneren als men wel zou willen, terwijl er een inflatie is die steeds toeneemt en er gezien allerhande omstandigheden, waaronder de laatste, er steeds meer mensen die gegoed zijn of over bijzondere vaardigheden beschikken liever blijken terug te keren naar landen waar zij voordien geleefd hebben zoals de Usa, landen in Europa.

Degenen die zo extreem zijn en zich machtig willen gevoelen door de meerdere oorlogen die men uiteindelijk wist te winnen ontdekken dat zij ondanks alles aan de verliezende hand zijn. Is is volgens mij vooral daarom dat zij risico's nemen die niet bepaald verantwoord zijn en niet aarzelen anderen op te offeren aan hun behoefte, vooral machtig, flink en geslaagd over te komen in de rest van de wereld.

Denk nu niet, dat ik Isreal wil afkraken. Dat is zeker niet het geval. Maar wat daar op het ogenblik gebeurt is een duidelijk beeld van de onredelijke wijze waarop, zowel in dit land als elders de mensen reageren op aan aantasting van hun eigen illusies. En de feiten behoeven volgens mij niet te loochenen.

Stel u nu eens voor, dat u in eigen land een opstand mee krijgt te maken van een minderheid, zigeuners, surinamers b.v. U hebt u mogelijk al jaren lang blauw betaald opdat er voor die groepen van alles gedaan kan worden en nu, opeens, zeggen zij dat zij het niet langer eens kunnen en zijn met de wijze waarop zij behandeld worden. Stel u voor dat deze mensen die menen te vechten voor hun rechten met bommen gaan gooien en de tegenpartij eveneens, maar dat degenen die daaraan sterven niet behoren tot degenen, die bij dit geschil betrokken zijn. Burgers dus zoals U, die hier aanwezig bent.

Hoe zoudt u reageren, wanneer ook uw bekenden op deze wijze zouden omkomen? Zoudt u ook beseffen, dat extremisme mogelijk wel eens goed is wanneer het een kwestie van denken is, maar dat het werkelijk verkeerd gaat wanneer dit denken dan voert tot een daadwerkelijk ingrijpen waarbij men alles gerechtvaardigd acht mits het maar in overeenstemming is met eigen belangen en eigen idealen.

Ik wil niet negatief oordelen over mensen. Ik kan zelfs begrijpen dat mensen als Begin zeer sterk lijden onder iets wat je mogelijk een k.z. syndroom kunt noemen. Ik kan mij voorstellen dat zij juist hierdoor minder beheerst reageren en veel wantrouwer tegenover de wereld staan dan zonder dit ooit het geval zou zijn.

Niet begrijpen kan ik echter dat zij daarbij soms komen tot acties die doen denken aan de kristalnacht en zo de dingen doen die zij degenen die hen vervolgd en gedood hebben verwijten.

Er zijn meer dingen, die ik niet kan begrijpen, zoals het feit dat er nog steeds mensen zijn in Z. Afrika die uitgaan van de veronderstelling dat de blanke minderheid het op de huidige wijze best zal kunnen redden, dat alles "rech sal kom". Want wie rekening houdt met de feiten weet, dat dit niet meer mogelijk is.

Zeker, dit zuid Afrika staat voor een moeilijke keuze. Het kan beginnen om, zoals de rest van de wereld, een groeiende economie verder uit te bouwen en daarmee de welvaart die hier bestaat ook verder te behouden danwel komen tot een langzame verkommering die niet alleen de kleurlingen zal treffen, maar ook wel degelijk het geheel van de blanke samenleving.

Zoals vele landen reeds moesten konstateren kun je onder de huidige omstandigheden geen groeiende economie handhaven en gelijktijdig een diktatuur in stand houden. Een werkelijk starre diktatuur betekent wel, dat er altijd een kleine bovenlaag is die er aanmerkelijk beter van leeft dan alle anderen, maar ook dat er in de leefwijze van zowel die bovenlaag als van de meerderheid geen werkelijke verbeteringen mogelijk blijken. Wil je dit schijnbaar doen, dan zul je steeds meer de rechten en mogelijkheden van steeds meer mensen steeds verder aan moeten tasten. Dat daar uiteindelijk verzet, moord en doodslag uit resulteert zal een ieder beseffen. Aan dit feit kun je toch niet zo maar doodeenvoudig voorbij gaan?

Het is genakkelijk genoeg om aan te komen dragen met z.g. noodoplossingen en sussende woorden te spreken. Maar sussende woorden zijn niet genoeg en evenmin halen allerhande kleine maatregelen wat uit.

Dat doet denken aan een arts die een lijder aan een ernstige en besmettelijke ziekte steeds maar asperine voert opdat hij de pijn niet gevoelt en dan roept dat hij zo wel zal genezen. Dit zonder iets te doen tegen de feitelijke kwaal. Elk weldenkend mens zal beseffen, dat de patient aan een dergelijke kuur kan kreperen.

Toch doet over de gehele wereld het optreden van instanties denken aan een dergelijke "arts". Neem uw eigen land. Hier is men voortdurend ijverig bezig een ieder te vriend te houden. Men roept wel dat wij de economie draaiende moeten houden en dat daartoe een ieder moet inleveren, maar niemand wil inleveren, iedereen protesteert.

Is men onredelijk wanneer men dit weigert, zeker wanneer men steeds duidelijker beseft dat degene die het grootste deel van het volksinkomen verslindt, de staat, niet werkelijk bereid is ook maar iets in te leveren?

O, er wordt inderdaad zo hier en daar wat bezuinigd. Maar dat is niet een besparen op de feitelijke bestedingen, maar een afremmen van de groei daarvan en verder een schuiven met getallen.

Zoals het verschuiven van bepaalde uitgaven van dit jaar naar het volgende b.v., een tijdelijk bepaalde posten anders boeken en gelden die door welke omstandigheid dan ook niet uitgegeven werden zich als een tegoed aanrekenen zonder toe te geven dat voor deze bedragen reeds verplichtingen zijn aangegaan.

En dat alles dan in een land waarin de ondernemers in feite vaak veel meer te zeggen hebben dan de burgers die in het land zelf wonen.

Ik heb niets tegen ondernemers als geheel. Maar er zijn er onder hen die menen dat het hun recht is, overal en alles kaal te slaan. Want dan kunnen zij verder bouwen en is er werk en gelegenheid winst te maken. Dan aarzel ik toch even. Vooral wanneer dan ook nog blijkt dat het feitelijke woningtekort hierdoor niet af, maar eerder toeneemt omdat hun scheppingen gemeenlijk voor de gewone mensen onbetaalbaar zijn.

Door dit laatste eit kom ik er toe mij af te vragen, of krakers mogelijk gelijk hebben. Niet met het geweld dat zij soms oproepen. Want een eigenaar wil nu eermaal zijn wettelijk erkende rechten ook gehandhaafd zien. Ik kan hem dit niet kwalijk nemen, want er bestaat in uw land b.v. geen "woonrecht" waardoor het eigendomsrecht van onreuerend goed beperkt wordt.

O, er bestaat een goed omschreven rechtsverhouding tussen huurder en verhuurders. Maar verdergaat de wet niet. Wanneer je dan dure flats wilt bouwen en daarvoor goedkope en vaak goede of nog best te herstellen woningen opoffert dan kan ik mij best voorstellen dat er mensen zijn die daartegen in opstand komen.

U kunt zeggen, dat kraken in de eerste plaats een politieke zaak is. Dat is het op de duur inderdaad geworden.

Het werd zelfs voor sommige groepen een politiek wapen. Maar met deze konstatering en hard optreden heb je het probleem de wereld nog niet uit geholpen.

Vele problemen liggen ongeveer evenzo in Nederland, zeker in de komende tijd. Men zegt b.v. dat de prijzen maar omhoog moeten gaan omdat men zo meent de rendabiliteit en werkgelegenheid in de bedrijven te bevorderen. Maar klopt dat altijd?

Men heegt gemeend iets dergelijks te kunnen doen met de energie om zo via aardgasbaten tekorten te kunnen dekken. Men speelde dus enerzijds in op energieschaarste en drong aan op bezuiniging om zo anderzijds de stijging van energieprijzen tot in het onredelijke toe toch te kunnen rechtvaardigen.

Nu wordt er inderdaad overal danig op de energie bezuinigd. En wat is het resultaat? Dat men zich genoopt ziet de prijzen nog verder op te schroeven omdat men nu eenmaal zit met een grote overhead aan exploitatiekosten, hoge salariskosten in een apparaat en met een staf, die niet op teruggang, maar op groei van het verbruik was ingesteld. Het is duidelijk dat bij een vermindering van verbruik en eventueel productie van electra en gas steeds zwaarder gaat drukken op de prijs van het product.

Men zegt niet: dan beperken wij ook onze loonkosten en productielasten. O neen. Wij is het en zo moet het blijven. Wat dat betreft vindt ik Nederland toch een waanzinnig land. Nu ja, mogelijk ben ik wat dat betreft zelf hgoed gek. Maar er zijn zaken die ik niet begrijp.

Uw land zit opgescheept met een overzwaar bureaucratisch apparaat. De kosten hiervan benaderen de helft van alle uitgaven in de overheids-sfeer. Iemand die zakelijk denkt zou zeggen: dat apparaat kan veel beter en vooral veel kleiner, dus moeten wij beginnen te hervormen en af te bouwen.

Waarop men luidkeels zal roepen, dat zo iets niet kan, dat hierdoor de werkgelegenheid in gevaar komt. Is dat reeel? Volgens mij niet. Want zo kom je tot een steeds verdergaande verhoging van lasten en dat betekent dat de werkelijk productieve werkgelegenheid steeds kleiner wordt.

Een ander punt: uw land doet nogal wat - op staatskosten - voor de derde wereld. Nu geloof ik graag, dat er heel wat Nederlanders zijn die bereid zijn, voor die derde wereld iets te doen en desnoods een offer te brengen. Maar laat die mensen dit dan doen op eigen rekening en doe dergelijke opzich goede zaken niet op rekening van de staatskas. Kijk maar eerst eens wat de mensen er werkelijk voor over hebben.

Zo zijn er meer van die dingen. Wanneer ik zie dat men daarin weer meer geld begint te steken dan vraag ik mij af: Nederland, waar begin je in godsnaam aan?

Nederland is op het ogenblik, mede door de betuttelende houding van het gezag, bezig een aantal konflikten en tegenstellingen te scheppen waaruit van alles voort kan komen: Stakingen, straatgeweld en dergelijke zaken. En dat in een mate die niet meer te beheersen en in de schade die zij de gemeenschap en de burgers zullen veroorzaken ook niet meer te overzien zijn.

Maar ja, wat wil je? Wanneer je geeft Agt roept staan alle soldaten weer netjes in het gelid. En wanneer die soldaatjes dan worden aangevallen schieten zij terug.

Nu zal men in uw land niet zo snel met echte kogels schieten. Men grijpt liever naar vershillende soorten gas die misschien - wanneer het er opaan komt - gevaarlijker zijn dan rubberkogels. Dit vooral omdat zij steeds veel meer mensen gelijktijdig treffen en bij onkundige beharteling daarvan of onkunde van de slachtoffers de gevolgen op lange termijn heel wat erger kunnen zijn. Maar daarover hebben wij het nu niet.

En denk dan eens aan b.v. vakbinden. De leiding daarvan is natuurlijk wel bereid tot matiging. De leiding wel. Maar wanneer je de mensen 30 jaren hebt voorgehouden dat zij meer moeten hebben, dat dit hun recht is, dat de ondernemer heus wel wist maakt, want anders blijft hij niet in bedrijf - dus moet men meer hebben - denkt u dan werkelijk, dat de leden dit zonder meer gek ven en nemen. Ziet u de arbeiders op gezag van hun vakbondsleiders al beslissen dit jaar dan maar eens naar Zandvoort te gaan inplaats van Majorca? Wie dat gelooft heeft het heus mis.

Zoals elders mensen zitten die denken, dat je best de benzine nog wat duurder kunt maken en nog best wat meer btw kan heffen. Want, zo redeneren de mensen met de hoge staatsinkomens, wat maken die paar centen nu uit?

Maar men realiseert zich niet, dat de inkomens tot de middenklasse, zeg tot 36 a 40.000 gulden, hierdoor zo zwaar worden getroffen dat zij hun bestedingspatroon gaan veranderen. Wat dan wel betekent, dat dit bestedingspatroon neerkomt op een berminding van werkgelegenheid, zoals men kennelijk niet beseft, dat ook de geraamde hogere opbrengst van b.v. de verhoogde btw tegen gaat vallen door een steeds afnemende verkoop van de artikelen die daaronder vallen. Wat dacht u?

Het zal je maar gebeuren dat je leeft in een wereld als deze, waar men niet aarzelt soms de moraal van de cowboyfilm over te dragen op de internationale politiek, waarin de starheid van het woord steeds meer de plaats in gaat nemen van gezond verstand. En daarvoor behoeft u dan heus niet alleen te kijken bij de ayatollah. U kunt dan ook kijken naar Rusland Amerika en zelfs naar de intrigues die op het ogenblik in Polen plaats vinden.

Je moet begrijpen, waar dat om gaat: de mensen hebben steeds gedacht een wereld op te kunnen bouwen uit woorden, gedachten en wat mooie stellingen. Men heeft gedacht: wanneer wij zeggen "dit zijn de rechten van de mens dan krijgt de mens die rechten ook." Maar hoe werkt het? Wanneer ik soep opschrijf voor u, wordt u daar dan zat van? In feite krijgt u er steeds meer genoeg van, die letters overal neergeschreven te zien zonder dat je ooit iets werkelijk voedzaams naar binnenkrijgt.

Dat is met de rechten van de mens het geval, dat is het geval met de vele mooie leuzen over de uiteindelijke verbetering van woongelegenheid, milieu, ja, zelfs met alle religieuze leuzen.

Zeker, roept de kerk, de Heer zal u bijstaan, de Heer zal voor u zorgen. En ondertussen ga je failliet. Had de Heer dat kan niet kunnen voorkomen?

Nu grinnikt u even. Maar lach niet te luid, want er worden in deze dagen opeens veel meer mythen ontmaskerd. Of zijn er niet in deze tijd en soms bijna gelijktijdig allerhande kontroversieve geschiedenisboeken verschenen in uw land, in Zwitserland, Spanje, Engeland, Frankrijk en de Usa?

Uit die boeken wordt wel duidelijk, dat de veel geprezen vaderlandse geschiedenis bestaat uit vele foute veronderstellingen plus heel wat bluf die nergens op berust.

Het is zelfs duidelijk geworden dat de Boston teaparty niets te maken had met vrijheidsstrijd, maar eerder met een poging te stelen. Toen bleek, dat dat niet zondermeer kon heeft men uit balorigheid alles dan maar in het water gegooid. Een deskundige heeft dit alles uitgezocht en op zijn minst genomen zeer aannemelijk gemaakt.

Natuurlijk, men zwijgt het dood, men bestrijdt het. Want het is niet leuk voor mensen die altijd droomden van de idealistische revolutie nu te moeten konstateren, dat de zaak in feite door wat dronken horken en tot plunderen geneigd rapaille op gang is gebracht.

Zoals het voor menige nederlander niet leuk is te moeten horen dat Bonifacius hier nooit is geweest, dat Willibrordus bij Verdun heeft gezeten en dat zelfs siksof van de hollanders bij Quatre Bras niet te danken is een de Slimheid van een prins.

Want de bondgenoten dachten toen al: wanneer wij die hollanders niet direct laten vechten en safe achter de linies opstellen hebben wij geen last van ze. En daar de meeste heren elders waten hebben de soldaten hun bivak veel ruimer opgezet dan gebruikelijk was. En daarom stookte iedereen ook zijn eigen vuurtje, want het was nogal fris. Altans zo is de zaak verlopen gezien vanuit een deskundig frans standpunt.

Dat zijn feiten? Goed. Maar wa begin je met de helden van de geschiedenis wanneer opeens blijkt dat Piet Hein nederland geen schatten bezorgde, maar een aantal hoge heren voor wie hij als luccaneer werkte? Want het waren de heren van de staten privé die zijn tochten financierden.

Zoals een andere deskundige meent duidelijk te kunnen maken dat het beroemde " dan liever de lucht in" door de heer van Speyk nooit werd uitgesproken. Zodat , wanneer een stomme jongen niet op een fstaal ogenblik een reefs gloeiende lont had laten vallen, de man nooit ten hemel gevaren zou zijn en dus ook niet roemrucht in alle geschiedenisboekjes vermeldt zou zijn geworden.

Het lijkt wel of u leeft in een tijd, waarin steeds meer legenden door schimmel worden aangetast alle mooie denkbeelden van eens meer en meer ineensstorten en ieder meer en meer met een werkelijkheid wordt gekonfronteerd die men in feite niet bepaald graag heeft.

Taarom zeg ik: het zal je maar gebeuren. Je zult maar juist in deze tijd leven en maar verliefd zijn op al die heerlijke denkbeelden als de batavieren die het land binnenkwamen, de moord bij Dokkum en de wijze waarop " der kerlen god" vermoord werd door de edelen.

Want Floris V is ook al een nationale held geworden, ook al werd hij niet feitelijk vermoord door edelen die hem gevangen namen, maar door een aantal van hun bedienden. Door de " kerlen" dus. Want die waren ook in partijen verdeeld, Er waren groepen voor, maar ook velen tegen Floris. De tegenstanders hebben gemeend dat wanneer Floris maar eenmaal uit de weg was geruimt er wel wat veranderen zou. Dan gebeurde dan ook, alleen niet zoals zij zich dat gedacht hadden.

Neen. Wanneer je deze wereld beziet vanuit het oude standpunt kun je terecht de geschiedenis citeren door aan te halen wat in et z.g. rampjaar werd gezegd: het volk is hulpeloos, hopeloos, reddeloos en radeloos. Maar wat blijft er dan over?

Zeker, het is wel eens leuk alles zo af te breken. Overigens zijn er heel wat projectondermners die met hun n ervaring die veel sneller en radicaler gedaan zouden hebben, dus maak mij geen verwijten.

Wat blijft over? In de eerste plaats een toenamen van het gezonde verstand. Wanneer zelfs in landen als Rusland, AMERIKA? Engeland en Frankrij' steeds meer mensen zich gaan afzetten tegen het bestaande systeem zo betekent dit toch wel iets.

Wanneer steeds meer mensen tot hun staatslieden roepen: jullie praten wel, maar jullie doen niets, jullie beloften zijn leeg, jullie stellingen verraderlijk dan betekent dit iets.

U kunt zeggen, dat dit op het ogenblik in verhouding kleine percentages zijn, dat het zo een vaart niet loopt. Maar kijk dan even naar de tussentijdse verkiezing in Wilmington, Engeland. Daar heb ben zij het net niet gehaald, die nieuwlichters, die liberale partij die vermorzeld zou worden tussen labouw en conservatief. Juist: zij hebben het net niet gehaald. Maar dat daar die stemming zo uitviel is voor de heersende partijen dan toch wel een teken aan de wand.

En hier in Nederland? Het omda is de grootste partij geworden. Maar dat hebben zij niet aan zichzelf te danken, maar eerder aan de verdeeldheid en de neiging tot drammen van links. Anders waren zij zeker veel kleiner geworden. En als de massa niet zo onverstandig had gereageerd was de vvd zeker groter geworden.

Overal zien wij een verandering. De mensen gaan zich steeds minder binden aan denkbeelden en steeds meer houden zij rekening met de werkelijke feiten. Ik meen dat dit een grote stap vooruit betekent.

Wanneer iemand je uiteindelijk steeds voerhoudt dat hij alleen de beste citroenen verkoopt en uiteindelijk blijken het knollen te zijn die nog voos en onbruikbaar zijn ook dan voelt u zich genomen. Dan zegt U Hoe durf je? En wanneer men u dan een verklaring presenteert denkt u bij zichzelf: bij die groentenboer koop ik niet meer.

En er zitten overal heel wat verbale groentenboeren die op een dergelijke wijze u hun idealen en producten in de maag proberen te splitsen. Zij bieden u spinazie waarmede u als een economische Poeye omhoog zult kunnen schieten dank zijn staatscrediet. Maar als je dan probeert dit naar binnen te werken blijkt het eerder een dor hooi te zijn van een kwaliteit die een lama niet eens meer lusten zou.

De mensen bemerken het meer en meer. Zij beginnen er achter te komen. Er zijn zelfs al bedrijven in uw land die gezien de ebemoeizucht van de ambtenarij eenvoudig geen lust meer hebben hun bedrijf nog langer hier voort te zetten, ondanks steunbeloften en gegarandeerde credieten. Steeds meer bedrijven zeggen in feite tot de politici en bondsleders: wij willen onze bedrijven alleen nog voortzetten en verder voor werkgelegenheid zorgen wanneer jullie ons de kans geven ons bedrijf te voeren zoals wij dit juist achten. Maar wij laten ons niet meer door ambtenaren e.d. dikteren wat wij wel en niet mogen doen.

Mogelijk roept u nu uit, dat dit verschrikkelijk is, dat de werkloosheid toch al hand over hand toeneemt. Maar ook dit heeft zijn goede kanten. Misschien komen er dan ook steeds meer mensen tot de konklusie dat je met iets minder eisen en wat meer inspanning toch nog heel wat kunt bereiken, zelfs in een z.g. neergaande economie.

En misschien komen dan zelfs al die perfecte regelaars tot de konklusie dat zij met hun neiging alles vooral tot in het volmaakte te regelen uiteindelijk de zaak grotendeels zelf ontregeld hebben.

In uw eigen land zou dit al een grote vooruitgang betekenen. Maar in de gehele wereld spelen soortgelijke ontwikkelingen. Kentekenend voor de verwarring waarin hierdoor overal in de wereld de z.g. leiders komen te verkeren ziet u in de vakbonden: hun gezag neemt steeds meer af, zij worden meer en meer in feite tot besluiten gedwongen waar zij niet naar geweten geheel achter kunnen staan en zijn ook onderling meer en meer verdeeld.

Zeker, ook nu nog spelen vaksbondsbonden een spelletje om de macht. Maar degenen die hen eens kritiekloos volgden worden nu meer en meer degenen die hen drijven - ook in richtingen waar zij beseffen niet te mogen gaan.

En wanneer de leden tot de konklusie moeten komen, dat al hun staken en agiteren niet helpt, dat zij in feite steeds weer worden afgescheept, niet ^{alleen} door de tegenpartij, maar ook door hun eigen leiders, denkt u dan niet, dat de invloed van de vakbonden snel daalt?

Niet dat een vakbond voor mij iets slechts betekent, tenminste zolang zij ook wezenlijk datgene is wat zij pretendeert te zijn: een belangengemeenschap van arbeiders. Op het ogenblik dat de bond zich opwerpt als en gedraagt als een politieke macht is zij evengevaarlijk voor het welzijn van de arbeiders als voor de staat.

Met dat alles vindt ik het vooral prettig, dat ook vele mensen geestelijk wat vrijer zijn gaan denken. Laat ons eerlijk zijn: De mensen die eens van gemengd zwemmen een beroerte kregen lopen nu zonder de blik af te wenden - maar nog wel met enige schietgebedjes op de lippen - over het naaktstrand.

Mogelijk iets overdreven, maar vele zaken bewijzen steeds weer dat de mensen wat anders zijn gaan denken en leven. Zeker, er moet nog heel wat oude agressie worden afgereageerd. Homosexuelen demonstreren voor hun rechten, nu die in feite reeds erkend worden. Maar die rechten houden niet in, dat zij een erkende afzonderlijke stand worden, maar dat zij met hun eigen neiging en wijze van leven geïntegreerd worden in de samenleving. En dit wordt voor steeds meer van hen mogelijk.

Degenen die uitbundig strijdende zich tegen de bestaande ontwikkeling verzetten zijn gemeenlijk geen mensen die willen integreren, maar mensen die zich eindelijk eens een keer willen laten gelden.

Iets dergelijks zien wij ook bij de emancipatie van de vrouw. Kijken wij in hoeverre de rechten en mogelijkheden van de vrouw in de laatste jaren verbeterd zijn, zo is dit zelfs vanuit het standpunt van de jaren 50 of 60 niet meer voorstelbaar: zoveel meer mogelijkheden en vrijheden kreeg de vrouw.

Ik wil daarmee nog niet zeggen, dat de toestand ideaal is, maar degenen die gebruik maken van de hen geboden mogelijkheden en daar hard aan werken dragen steeds meer bij tot de erkenning van de vrouw als maatschappelijk volledig gelijkwaardig. Niet degenen die overal zitten te gillen dat hun rechten nog steeds niet erkend worden. Dat zijn extreme gevallen die in feite vaak een lachtertje maken van wat in feite tot een steeds verdervoortschrijdende gelijkheid betekent in de werkelijkheid.

Waarmee ik maar wil zeggen, dat er heus ook vele positieve ontwikkelingen bestaan in deze dagen. Het is dus niet alleen maar een "het zal je gebeuren dat je leven moet in deze ellendige tijd." Neen. Eerder een "het zal je gebeuren dat je leven moogt in een tijd die zo vol is van belangrijke ontwikkelingen, dat je mee moogt werken aan een betere toekomst voor de mensheid.

Ik mag dit zeggen, want wij weten enigszins hoe die toekomst er uit zal gaan zien, ook al weten wij het nog niet helemaal. Er komen nog een paar stevige oorlogshandelingen op dagen. Geen wereldoorlog. Het blijft plaatselijk.. Maar u kunt nog heel wat opstandjes en gewelddaden van allerlei aard verwachten voor dit jaar ten einde gaat.

Toch begint de wereld na een wat te roerige eeuw langzaamaan tot rust te komen. Er is bij ons berekend dat de wereld waarschijnlijk vanaf de helft van het jaar 1983 een steeds grotere ontspanning zal kennen met een steeds grotere samenwerking tussen de staten. Daarbij - mogelijk jammer in de ogen van hen die daarbij betrokken zijn - een steeds onbelangrijker worden van nationale politiek.

Verder heeft men berekend dat in deze periode extreme landen zoals b.v. Iran en andere weer terug zullen keren tot een vrijer. Daar zullen nog wel wat gewelddaden aan vooraf gaan, maar er komt een grotere vrijheid voor de mensen in zeer vele landen.

Bezien wij de toenemende spanningen die zich op het ogenblik tussen oost en west opbouwen, zo is het duidelijk dat dezen voor een groot deel mede voortkomen uit het karakter van degenen die in de grote mogendheden op het ogenblik aan het bewind zijn.

Men wil koning kraaien en beseft nog onvoldoende dat men, om zo hard te kunnen kraaien als men zich voorstelt de wereld zal moeten reduceren tot een mesthoop waaronder de mensheid begraven ligt. De tijd waarin bluf kon werken loopt ten einde.

Er komen in Rusland en zelfs in het Pentagon steeds meer mensen die toegeven hoezeer zij tekort schieten. U beseft het misschien nog niet, maar in de Usa beginnen bepaalde mensen steeds duidelijker toe te geven dat zij op het gebied van technologie op bepaalde gebieden verre de mindere zijn geworden van andere landen als b.v. Japan, maar in andere opzichten ook bij Duitsland, Zwitserland en Zweden.

Men zoekt naar een methode om dan tenminste iets van die technologie over te hevelen naar de Usa. Zoals men in Rusland steeds meer deskundigen kan ontmoeten die zich in stilte, maar wanhopig, afvragen waar toch al die technologische vooruitgangen in Rood China opeens vandaan komen.

Mogelijk zou het ook voor Nederland gezond zijn eens wat eerlijker over de grenzen weg te kijken en zo te ontdekken hoeveel dingen waarvoor uw land eens bekend was, als soliditeit, vakmanschap en inventiviteit elders royaler worden benaderd, meer voorkomen en beter verder worden ontwikkeld dan in Nederland.

Wanneer je je dit alles begint te realiseren dan beseft je ook dat het een spannende tijd is en wordt. O, wat de economie betreft zullen de eerste jaren overal op de wereld mensen in moeten leveren - ook wanneer men er mogelijk andere termen voorgebruikt - en dan niet met ocenten, maar met procenten.

Vooraf bij degenen die het nu nog erg goed hebben en menen in een on-aantastbare positie te verkeren zal dit natuurlijk heel hard aankomen. Degenen die het langst verschoond zullen blijven van deze noodzaak zijn natuurlijk degenen die de macht hebben. Want zij zijn altijd weer in staat zichzelf vergoedingen toe te kennen voor zaken die zij niet nodig hebben om zo meer dan zij nodig hebben volgens eigen wens en voor eigen bezit aan te kunnen schaffen.

Maar ook zij zullen zich niet kunnen onttrekken aan de noodzaak zichzelf beperkingen op te leggen. En juist dit betekent, dat men naar ander wegen zal gaan zoeken. Oorlogsgevaar is er. Het grootste is dit in het jaar 1982 en waarschijnlijk in mei en juni en daarna nogmaals rond oktober. In geen van deze perioden ziet het er echter naar uit, dat een onbeperkte oorlog of wereldoorlog kan uitbarsten.

Men is in ieder geval binnen de witte broederschap er op het ogenblik zeker van dit geheel te kunnen verhoeden. Dus geen wereldoorlog voor de deur, geen wereldondergang aanstaande.

Dezelfde groep meent dat het reeds in deze jaren mogelijk is een werkelijk en tellend begin te maken met een positieve opbouw, niet slechts geestelijk, maar ook wel degelijk materieel. Het is volgens hen in de komende jaren mogelijk vernieuwingen door te zetten, nieuwe proe'de's in te doen voeren en vooral nieuwe samenwerkingsvormen onder de mensen te ontamen en hen daarmee reeds in de komende tijd ervaringen op te laten doen.

Het is dan ook een zeer interessante tijd waarin u leeft, al geef ik toe dat het niet alles even prettig zal overkomen wanneer je er tussen in zit. Maar het zal je gebeuren dat je later, teruggekeerd in de geest, zult kunnen zeggen: ik heb een van de meest belangwekkende stadia meegeemaakt in de geschiedenis van de mensheid: ik heb een verpopping meegemaakt waarbij eindelijk de mens naar een grotere en vrijere vorm kan gaan streven en - in geestelijk vergelijk - tot een vlinder leert worden die zich verheft over alle voortdurende gebondenheid aan de materiale noodzaken en anderzijds leert zich toch goed te voeden dank zij het licht van de zon en de honing van de bloemen.

Neem dit niet letterlijk. Anders wilt u te veel honing eten. En beren houden van honing, maar mensen die dat te veel willen lopen de kans beren op te lopen.

Het was dus maar een beeld. Maar u leeft wel degelijk in een wereld waarin u, zonder dit misschien geheel te beseffen, voortdurend bijdraagt aan veranderingen, die voor de komende eeuwen, mogelijk tot 5 of 4 duizend jaren zelfs van belang en betekenis kunnen zijn. Zeker is dit de eerste 1400 jaren van groot belang.

Wanneer u zich dit realiseert zult u mogelijk wat minder negatief denken over alles, wat er nu op aarde gebeurt en zult u, wanneer het u misschien eens een tijdje wat minder leuk schijnt te gaan, moed kunnen putten uit het feit, dat dit alles zin en nut heeft, ja, noodzakelijk kan zijn als deel van de komende ontwikkeling.

Hebt u komentaar?

x Heeft deze ontwikkeling voordelen bij uittreding?

- Zeker kan ik u dit niet zeggen. Wij kennen geen voordeel aanbiedingen in de geest. Beseff wel dat u, wanneer u in deze fase alles bewust meemaakt, veel meer zult weten over harmonie en disharmonie wanneer u overgaat dan mensen dan b.v. een eeuw geleden bij hun overgang wisten. Dit betekent dat u juister kunt kiezen en u juister zult kunnen oriënteren in de geest. Voor inkonstatie heeft dit wel nut, want u zult voor uw wezen en willen juister kon en terugkeren op aarde.

Wat uittredingen betreft ligt het wat anders omdat u zich waarschijnlijk nog niet geheel bewust bent van het positieve en lichtende in alle krachten waarmee u gekonfronteerd wordt.

De kans is groot dat u vooral zult willen uittreden om de wereld te ontvluchten en dit betekent dat er een grote kans is dat u vooral eerst gekonfronteerd zult worden met uw vrezen en angsten.

Wat betekent dat u dan bij uittredingen niet bepaald zult doordringen tot lichtende werelden en mogelijk zelfs niet op aarde bewust en gericht zult kunnen uittreden.

Leert u ondanks alle uiterlijkheden achter alle verschijnselen het positieve aan te voelen, dan heeft u - dat is altijd zo geweest en zal ook altijd wel zo blijven - de mogelijkheid wel tot lichtende werelden door te dringen, daar krachten op te doen en eventueel kennis, weten of inzicht te verkrijgen dat u dan stoffelijk ten dele, maar zelden geheel, zult kunnen gebruiken.

Ik kan dus niet zeggen, dat die ontwikkeling zonder meer gunstig is voor betere uittredingen e.d., maar kan wel met zekerheid stellen dat je meer bewust kunt opereren zodra je je bewust wordt van al het positieve in je eigen wezen, omgeving en omstandigheden.

Voldoende?

x U noemde Israel. Wij hebben Massada gekend en exodus. Wij hebben vele moeilijkheden moeten overwinnen nadat wij weer naar Israel zijn gekomen. Wij willen nooit meer een Massada hebben

War Zuid Afrika betreft: rhodesie en Namibie geven een voorbeeld van de moeilijkheden voor de blanke bevolking om zich te handhaven. De zuid afrikanen zijn dan ook wel verplicht om door te gaan, misschien wel tegen beter weten in.....

U zei, dat nederland over de grenzen moest kijken. Het is te klein. Enz. Enz.

- Wat Israel betreft: Ik kan de denkbeelden in Israel begrijpen, maar men dient dan ook te beseffen dat juist degene die geweld gebruikt en de rechten van anderen ontkent daarmee de storm oproept die hij probeert te vermijden.

Zuid Afrika: er is een enorme spanning tussen de gekleurde bevolking en de blanken. Of wij die blanken begrijpen kunnen doet weinig ter zake. Het gaat om de spanningen die er bestaan. Men zal die op een korte termijn moeten oplossen wil men daaraan niet ten onder gaan.

Men zal een oplossing moeten vinden, zelfs indien dit betekent dat men op korte termijn de apartheid af zal moeten schaffen. Eerst wanneer men kleurlingen gelijkwaardig en op gelijk niveau met de hoogste blanke leiders zal kunnen inschakelen komt er mogelijk weer enig vertrouwen bij de natuurlijke bevolking en niet voordien. Dan blijft de strijd beperkt tot een strijd om welvaart en wordt het niet een drang om in haat alles te vernietigen, de blanken, maar ook hun werken.

Nederland: Ik stelde dat uw land beter over de grenzen dient te kijken om te beseffen dat technisch, wat betreft kwaliteit van arbeid, productprijs enz. andere landen op het ogenblik beter zijn en meer kunnen dan Nederland. Ik heb deze aanwijzing dus zeer gericht en in een zeer bepaalde zin gegeven. Dit is voor iemand die realistisch probeert te zijn zelfs mogelijk wanneer een ieder op een kluitje zit met de anderen.

Het wel: dit heeft niets te maken met het klein of groot zijn van een land, maar met een mentaliteit. Bij u is dit al te vaak een grubbersmentaliteit die alleen denkt aan eigen gewoonten en zaak en zo het grootwarenhuis naast de deur verwenst omdat dit nu eenmaal beter en goedkoper is - zonder te willen begrijpen dat men zelf dan iets anders zal moeten gaan verkopen, zich zal moeten onderscheiden al is het alleen maar door een betere en meer persoonlijke service.

Waarmede ik de door u naar voren gebrachte punten nogmaals kort heb nagegaan. U vergeve mij, dat ik u gevraagd heb uw betoog kort te maken. Maar u gaf ook al bijna een lezing weg en sommige mensen vonden dat kennelijk niet bepaald prettig. Vandaar mijn ingrijpen. Indien het alleen om mij zou zijn gegaan had ik u rustig tot het einde aangehoord.

Overigens hoop ik ook, dat u nu begrijpt dat wij uit de geest niet eenzijdig willen zijn, maar dat wij wel degelijk vaak de puntjes op de I moeten zetten. Al is het maar opdat de mensen begrijpen wat er in hun wereld werkelijk gebeurt.

U noemde het verschil tussen Napoleon en Hitler nog. Dit is niet zo groot als het lijkt. Het verschilt daarin, dat Napoleon vooral dacht als een militair, dat Hitler dacht als een politicus.

Wie eerlijk is geeft dan meteen toe, dat de wijze waarop de laatste zijn politiek bedreef niet zo veel verschilt van de wijze waarop ook nu nog meerdere staatshoofden hun politiek bedrijven. Zoals u met mij eens zult zijn, dat juist dit het meest gevaarlijke en het meest verwerpelijke is wat onder mensen denkbaar is.

Je moogt nu eenmaal niet alle middelen gebruiken, zelfs wanneer je - zoals Hitler in zijn tijd deed - meent te vechten voor een gerechtvaardigde zaak. Wanneer je meent dat kleine dingen die onrecht zijn dan maar geduld moeten worden ga je op de ingeslagen weg op de duur steeds verder en je weet nooit, waar je dan terecht komt.

Zo vrienden. Dat is dan zo ongeveer het einde van mijn bijdrage. Ik kan mij begrijpen dat er onder u zijn die zich ergeren wanneer iemand een zeer uitvoerig antwoord geeft op ons betoog. Toch heeft een ieder recht daartoe. En als er één ding is wat u dient te beseffen is het dit:

Wanneer je zelf in een dergelijke toestand bent wil je graag dat ook jouw opwerpingen en antwoorden gehoord worden. En dan zal het je maar gebeuren dat de andere mensen je nijdig bezien en zeggen "daarvoor zijn wij niet gekomen".

Wanneer een zaak aan de orde gesteld is moet ook een ieder gehoord kunnen worden. Ik heb geprobeerd dit hier zover redelijk mogelijk door te zetten. Want nogmaals: een ieder heeft het recht gehoord te worden.

Maar aan de andere kant heeft niemand het recht aan te nemen dat hij alles wel weet. Dat doen zelfs wij niet.

Goeden avond.

Goeden avond, vrienden.

Ik dacht zo voor het einde moet ik nog even wat van mij laten horen. Het heet dan wel over esoterie te gaan, maar zoals u weet kom ik altijd weer op vreemde paden terecht.

Nu ja, wanneer je naar binnen kijkt zie je ook heel wat zaken waarbij je stil voor je heen denkt: dat moet ook hoognodig gerenoveerd worden. Maar veel mensen komen dan binnen, kijken even naar buiten en zeggen dan tot zichzelf: och, laat maar. Het is buiten ook een rommeltje, dus het valt toch niet op.

Op die manier ga je dan door het leven heen. Maar kijk je goed rond je dan constateer je wel allerhande eigenaardige dingen: Weet u b.v. de overeenkomst tussen macht en olienootjes? Wanneer je begint denk je "ach, eentje kan geen kwaad". Maar dan kun je er niet meer van blijven en ga je door tot je er kotsmisselijk van bent.

Trouwens, kijk eens naar geloof. Weet u de overeenkomst tussen geloof en zaken? Je begint met de eerlijke bedbeling ook iets voor een ander te doen en je eindigt met alleen nog kijken naar de winst.

Zo zijn er ook mensen die zeggen dat een missionaris uiteindelijk iemand is die lijkt op een speler aan de banque de Montecarlo. Want je zet dan wel veel in, maar het gaat alleen maar om het winnen. En of dat nu zieltjes zijn of centen maakt niet zoveel verschil uit als men zichzelf pleegt voor te houden.

Ja, wanneer je zo eens naar de wereld kijkt kom je uiteindelijk tot de konklusie dat zij zo kwaad nog niet is, zeker niet zo kwaad als je dacht. Maar je ontdekt dan ook dat zij veel gekker is dan je durfde te veronderstellen.

Nu ja, misschien valt je dat niet op. Dat is dan geen wonder, want velen zijn even gek als de wereld waarin zij leven. En als dit u niet innerlijk genoeg klinkt wordt het tijd je eens af te vragen, of het innerlijke leven nu werkelijk zo belangrijk is.

Want als het innerlijke leven niet belangrijk is, waarom maak je je dan eigenlijk zo druk? Maar als het innerlijke leven wel belangrijk is, waarom maak je je dan nog zo vaak druk over dingen die juist daar niet mee te maken hebben?

Een moeilijke vraag, die ik ook zelf als zodanig zie. Vandaar dat ik mij de moeite heb gegeven bepaalde dingen eens op een rijtje te zetten. Ik ben tot de volgende konklusies gekomen:

Een mens gelooft meestal iets omdat hij, wanneer hij niets heeft om in te geloven niet meer in zichzelf kan geloven en dan niets meer heeft aan zijn leven. Je gelooft dus om iets aan je leven te hebben.

En aangezien je hetgeen je gelooft in dit leven nooit kunt vinden geloof je dan in een hiernamaals. Trouwens, wanneer je in een hiernamaals gelooft en anderen doen dit ook blijkt het een schitterend argument te vormen om alles goed te praten wat j misdót in het heden.

Vandaar dat het heden over het algemeen de uitverkoop betekent van alle idealen die men in het hiernamaals alsnog meent te kunnen vervullen.

En wanneer je eenmaal zover bent dat je dit gaat begrijpen zeg je tot jezelf: wat geeft het eigenlijk, of er nu een hiernamaals is of niet. Als het er toevallig is dan valt het mee - of tegen, dat ligt er maar aan hoe je geleefd hebt. Maar in ieder geval gaat het er voor jou toch meer om, of je vandaag aan de dag wel vrede kunt hebben met jezelf.

Het volgende kan u misschien helpen uzelf wat beter te leren kennen: daar waar wij het meest ontevreden zijn met onze wereld blijken wij in feite vooral niet tevreden te zijn met onszelf.

Daar waar wij met onszelf tevreden zijn menen wij dat de wereld wel niet volmaakt is, maar er nog best mee door kan.

Alleen met de mensheid gaat het dan wat minder.

Dan kom je er ook nog op, dat je dient te zoeken naar wijsheid. En wijsheid is in feite niet anders dan het onzetten van kennis in begrip. Nu ontdek ik vaak mensen die ontzettend veel begrip hebben voor hun kennissen, maar dat wil nog niet zeggen dat dit nu een vorm van wijsheid is.

Soms zijn de mensen ook wel eens redelijk wijs. Maar dan zijn zij maar al te vaak weer zodanig van hun eigen wijsheid overtuigd dat zij eigenwijs worden, de kennis van anderen ontkennen en zo mede de mogelijkheid om de wijsheid van een ander te vinden voor zichzelf afsluiten.

Het is mij ook duidelijk geworden dat heel veel mensen die zoeken naar wijsheid dit doen in besloten gemeenschappen. Want al te wijs is andersmans gek zo schijnt men te vrezen. Ofschoon, wanneer je wijs genoeg bent om in te zien wat anderen de mensen als wijsheid verkopen je soms het gevoel krijgt, dat de echter wijsgeren in jullie wereld gemeenlijk voor gek moeten staan.

Wat grinnikt U nu? Dit is een ernstig onderwerp. Luister: Wanneer je zo leeft dat je gelukkig kunt zijn met het feit dat je leeft geef je daarmee de wijze waarop je leeft een zegel van goedkeuring. Want daardoor geef je immers toe dat jouw wijze van leven geheel beantwoordt aan je werkelijkkepersoonlijkheid?

En als het leven in zijn beperkte uitingen aan de bijna onbeperkte persoonlijke id die je werkelijk bent kan beantwoorden dan is het zo slecht nog niet als het lijkt.

Door steeds weer het goede uit je eigen leven, je wereld, saam te voegen tot iets waardoor je ook innerlijk een gevoel krijgt dat je beter wordt kom je als vanzelf tot het beleven van een wereld waarin je het goede kunt doen al is het alleen maar omdat je het eenvoudig niet meer kunt laten.

Want dit is vreemd: zolang wij dromen over het goede hopen wij iemand te vinden, die het voor ons zal doen. Zodra wij leven in een aanvaarding van het goedzijn kunnen wij zelf niet anders meer dan goed zijn en blijven ongeacht alles wat anderen beweren of doen.

Dan ben je zelf deel van het goede op aarde en dat maakt toch wel een groot verschil, maar kan ook heel wat moeite met zich brengen.

Mogelijk dat je daarom tegenwoordig op de wereld zoveel theoretici aantreft en zo weinig mensen die daadwerkelijk en van blijvende waarde iets tot stand brengen.

O, die theoretici brengen natuurlijk wel iets tot stand hoor. Al zijn het maar standen en rangen. En u weet, een rang is geen rang als er geen rang op staat. M.a.w.: rangen en standen zijn in feite een kwestie van menselijk instinkt en staatgoedkeuring.

Wat wij dan nodig hebben: om innerlijk bewust te kunnen leven hebben wij iets nodig van de abstractie die innerlijk leven wordt genoemd.

Je innerlijk leven houdt zich niet bezig met feiten. Het houdt zich in feite bezig met stemmingen. Wat meer is, je hebt ook bij voortdurende daarbij stemrecht: elke stemming die in je opkomt kun je omzetten in iets nieuws, iets beters, iets sterkers.

Telkenmale weer kun je uit jezelf schoonheid scheppen waar zij nog niet is. Telkenmale weer kun je zelfs het afzichtelijke door jezelf doen veranderen tot zelfs dit een mate van schoonheid bezit.

Een mens is iemand die, wanneer hij werkdijk in zichzelf gaat zijn eigen krachten kan gebruiken en dan ook in staat is desnoods een

stuk van de hel nieuw te schilderen en te behangen en er een stukje van het paradijs van te maken. Maar over het algemeen komen de mensen zo ver niet omdat zij denken dat de anderen die in die hel zitten het toch werkelijk verdiend hebben.

Ook over innerlijke waarheid wordt ontzettend veel gepraat. Weet U wat innerlijke waarheid is? Neen? Nou, ik ook niet. Want volgens mij bestaat er maar één waarheid: de waarheid die overal om mij heen bestaat zowel als in mijzelf.

En dit wil zeggen dat ik nooit in mijzelf naar een waarheid terecht kan zoeken wanneer ik die niet buiten mijzelf bevestigd zie. Hoe zij bevestigd wordt is dan van minder belang, of zij is gehangen, geplakt met punaises vas gezet of gespijkerd. Maar zij moet er zijn!

Wanneer ik waarheid vindt in mijzelf, in een ander en in de wereld, dan heb ik daarmee iets gevonden wat kosmisch is. En dat betekent weer dat kosmisch bewustzijn in feite niets anders betekent dan een juist gevoel ontwikkelen voor de waarheid.

Maar ja, juist degenen die weinig gevoel voor de waarheid hebben en de werkelijkheid soms schuwen zijn geneigd om te spreken over kosmisch bewustzijn. Nu ja, het is ook opvallend hoeveel generaals voortdurend spreken over de vrede des Heren. Zonder te beseffen op deze wijze toe te geven, dat een generaal krachtens zijn beroep dus geen heer is.

Dit gaat sommigen onder u wat te ver en wordt gezien als een aanval op het militarisme. En dat is mijn bedoeling niet. Ik vindt het op zich soms onuitsprekelijk mooi:

Iemand brult iets onverstaanbaars en iedereen doet dan nog meteen hetzelfde ook. Mooi.

Het is kennelijk een scholing waarbij je de mensen leert hun hersenen uit te schakelen. Slaagt men daar eenmaal in dan loopt de zaak verder als vanzelf en gaat alles als een trein de vernieling in.

Dat heet dan het machtsevenwicht der politieke tegenstellingen handhaven. Wat bij mij de vraag wakker roept, wat een politieke tegenstelling dan wel is.

Let eens op b.v. het cda en het pvd, en wat ziet U? Twee geheel verschillende denkende groepen vol hulpeloosheid. Maar zij denken kennelijk nog steeds dat wanneer zij maar sam-sam doen er macht uit voort zal komen. Maar machtverheffing van nul is zinloos, dus denk ik dat zij ten hoogste komen tot een regering die zich dan ook weer onmachtig zal tonen.

Maar ja, dat zult u nooit te horen kijken. Want de onmacht van de staatsman in het heden wordt als snel de voorziende blik waarmee hij zorg draagt voor de toekomst terwijl hij het heden naar de hel laat gaan.

U ziet het: voor mij is esoterie altijd weer een moeilijke kwestie. Voor mij is het verschil tussen Van Agt en de thagwan dan ook maar zo klein als een wrat: de een is een politieke goeroe en de ander is een goeroe die een handige politiek heeft.

Aan de andere kant moet ik toch zeggen dat ik wel iets voel voor iemand die het zelf eerst even probeert af te zien voor hij gaat zien hoe anderen afzien. Dat is echt iemand die denkt: wanneer er een tour is toer ik mee, en wie er toert, toer ja, maar nee, ik toer mee.

Dat is weer heel iets anders dan een Uyl. Men heeft nog geprobeerd hem voor een paar dagen naar Athene te krijgen, maar dat ging niet door want het is verboden vilen naar Athene te dragen. Dat is alleen toegelaten bij bezoeken met staatsvliegtuig.

En een vliegtuig is, dat zegt het woord al, tuig dat vliegt.

En er zit heel wat van dat tuig in de lucht tegenwoordig. Maar voor u daar lucht van krijgt is het allang weer geland. Mogelijk verkeerd. Dan heeft men wel het land in, want men wilde naar een ander land, maar na enig gemopper vliegt men dan uiteindelijk weer op en gaat men terug.

Dat vindt ik nu typerend voor deze maatschappij: in haar vermaak, haar werk en haar geloof haar kenmerkende zou ik zeggen: het is de gemeenschap van het heen en weer.

Mensen zijn voortdurend op weg naar een betere toekomst en wanneer zij er uiteindelijk bijna zijn gaan zij op hun schreden terug omdat het te veel kost....

Ik weet niet, of je dit nu ingelijk nog als esoterie kunt aanduiden, zelfs met veel goede wil. Maar dat is nu eenmaal het moeilijke van dergelijke woorden. Het worden van die abstracte begrippen waaronder je in feite alles kunt vangen.

Kort geleden volgde ik nog de denkbeelden van iemand die beweerde dat het economie is wanneer je een dubbeltje meer neemt dan iets waard is om dat je daardoor een ander in staat stelt iets wat meer kost dan het waard is en waar niemand naar vraagt te laten produceren zodat hij dit dan weer te duur en met een dubbeltje opslag kan verkopen.

Wanneer hetgeen ik zeg esoterie is en hetgeen die prof uitlegde economie, dan vraag ik mij af, wat gezond verstand dan wel is.

Misschien is dat wel een van de dingen waar men op het ogenblik het minste mee doet. Gezond verstand is niets anders dan de wereld die jevoelt uitbeelden met de middelen die je bezit en zo leven in de vreugde die je voor jezelf verlangt en in je wereld steeds weer kunt herkennen.

Maar als gezond verstand raak je een dergelijke uitspraak al niet meer kwijt en wanneer je beweert, dat het esoterie is neemt men het wel aan maar vraagt zich stil af "waar heeft hij het nu weer over?".

Wel, esoterie is over het algemeen een reisgids voor de toer door het innerlijk waarbij je dan gemeenlijk rond wordt geleid op dezelfde wijze waarop men in sommige dierentuinen in een treintje wordt geladen om beestjes te kijken. En wanneer je dan geluk hebt met je burens neem je er mogelijk nog wat beestjes van mee ook.

Dat doet mij soms wel wonderbaarlijk aan. (Hij durft heel wat te zeggen) Ik houdt mij nog in, meid. Zoals wij weten zijn er in Nederland per slot van rekening nog vele mensen die creatief veel aanleg hebben. Kijk alleen maar eens hoeveel mensen er in staat zijn van een mug een olifant te maken.

Aan de andere kant zijn er ook heel wat te vinden die zich aan de wereld voorstellen als geestelijke bergen om dan muizenissen te baren. Dat zijn er zelfs zoveel dat elke Nederlander wel zijn eigen muizenis heeft. En die nis heeft men hard nodig om de berg in bij te zetten, wanneer men de muizen kwijt wil. Hetwelk mogelijk taalkundig een nogal gewilde konstruktie is.

Maar laat ons dan even kijken naar onszelf. Durft U eerlijk zijn? U hoeft het niet hardop te zeggen hoor. Doe maar a lof. Een eerlijk, zij het innerlijk, antwoord dus even: Zijn wij eigenlijk allemaal niet idioten?

U zegt nu misschien "neen, want wij zitten hier." Dat is een denkbare reactie. Maar blijf nog even eerlijk:

Wanneer je innerlijke vrede had, zat je dan nog hier? Velen die in kerken en ook groepen als deze plegen te komen zijn voortdurend bezig als windhonden op een renbaan achter aan haas aan te rennen die zij nooit te pakken krijgen.

Zeker, bij ons krijg je steeds weer te horen dat je het in jezelf moet zoeken. Dan mompelen jullie: de broeder heeft gelijk. Wat is de

wereld toch slecht hé?

Kom je daar verder mee? Wij zelf zijn het. Wijzelf moeten het doen. Niets kan ons werkelijk helpen wanneer wij dit zelf niet doen. Wij kunnen misschien wel uiterlijk hulp krijgen - de een steekt je in de kleren, de tweede geeft je een zakcentje en de derde een schop onder je achterwerk, - maar op de lange duur heb je daaraan niet veel.

Want daarmee vindt je geen vrede. Vrede vindt je alleen door al wat uit jezelf voortkomt, wat in jezelf leeft en waaraan je dan vorm en gestalte geeft, hoe dan ook, in je leven, daden en wijze om de wereld te bezien.

Wanneer je nog iemand nodig hebt om je te vertellen hoe je de wereld moet bezien houdt dit in, dat je do et of je alles kunt zien maar wel je ogen ondertussen stijf dicht houdt.

Wanneer je zelf leert zien zul je ontdekken dat de wereld heus veel leuker is dan u dacht. Kijk eenvoudig. Is er ooit een leuker vertoning geweest als twee staatslieden die elkaar niet uit kunnen staan en toch elkander de hand drukkende samen op de foto gaan? Is het niet heerlijk om die snuiten te bekijken?

En hebt u wel eens gelet op die edele dames die in de houding bij een parade staan en terwijl zij hun water krampachtig op staan te houden nog proberen uit te drukken dat hier hollands of englands glorie voorbijtrekt? Zo een dame kijkt dan of zij denkende aan roomboter opeens goudas glorie proeft.

En als u niet weet wat ik daarmee bedoel kijkt u maar eens in de gele gids. Want het is typerend voor de nederlander van heden: wanneer hij iets nodig heeft en niet weet hoe dan kijkt hij in de gele gids.

Zo iemand kijkt eerst op de laatste plaats aan eigen bekwaamheden. Mogelijk omdat hij al leergeld betaald heeft overigens. Want er zijn mensen die zelf even beginnen de waterleiding te repareren en dan de kosten dienen te dragen van een algehele vernieuwing van alle leidingen.

Trouwens, meningen die even zelf het licht wilde repareren heeft sindsdien in het duister getast tot hij de rekening kreeg die hem duidelijk maakte hoe kostbaar het was om zijn fouten en de gevolgen daarvan door te trekken. Wan zo gaat het vaak.

Toch bezit je als mens altijd weer bekwaamheden genoeg. Heel veel mensen denken dat zij alles beter door een ander kunnen laten doen. Wat tot vreemde situaties voert: In mijn dagen had een katholiek nog een pastoor nodig om te trouwen en dat terwijl die man er zelf niets aan mocht doen.

Ik heb gehoord dat je tegenwoordig vaak kunt volstaan met een burgerlijk ambtenaar die je plechtig tot man en vrouw verklaart opdat je aan een editscheiding kunt beginnen. Die ambtenaar is in feite een politieke Pilatus die zijn handen verder in onschuld wast ofschoon hij beseft dat er velen voor hem verschijnen die dingen doen die door het strafrecht verboden zouden moeten zijn.

Maar laat mij over de huwelijkswetgeving maar liever zwijgen. Zoals u weet is het huwelijk waarbij mensen overeenkomen voortaan samen te leven onder wetmatigheden die zij zelf scheppen om aan de strijdpunten te komen die zij dan onderling uitvechten.

Weet u trouwens waar de eerste vliegende schotel op aarde ooit terecht is gekomen? Op het achterhoofd van Adam toen Eva een keer de p... in had. Ik wil maar zeggen.

Het lijkt mogelijk alles kolder wat ik nu zeg. En toch: kijk eens in die wereld om je heen. Kijk eens hoeveel belachelijke zaken er bestaan, hoe veel je kunt lachen en hoe vaak je ondanks alles juist daardoor ook vertederd zult zijn.

Kijk naar de wereld, kijk naar de mensen en naar alles wat er gebeurt. Mogelijk zeg je dan: ach, het is wel eens prettig te gaan luisteren bij de pastoor, de dominee, de orde, de rozenkruisters of al die metselaars die soms denken dat zij vrij zijn en al die anderen. Maar ik moet het zelf doen.

Het is mijn wereld. Al het andere is maar versiering. Het feit dat ik leef is het eerste en voornaamste feit waarmee ik te maken heb. En wanneer u dit ondanks alle verhardheid uit mijn betoog begrepen hebt was mijn betoog toch nog klip, klaar en duidelijk genoeg.

Zoek in jezelf vrede te vinden met wat je bent en met wat er rond je is. Probeer al wat er in je leeft dat licht en vreugdig is terug te vinden in je wereld, ook al zal het soms maar voor een kort ogenblik zijn.

Probeer dan de vreugde in jezelf en in de wereld steeds meer als een eenheid te ervaren en zo het licht dat in je leeft te delen met de wereld en gelijktijdig uit alle licht dat er in de wereld voor je bestaat het licht dat in je leeft dermate te versterken dat je daardoor de kracht vindt om voort te gaan.

Wanneer je dat doet heb je geen dromen over een hiernamaals nodig en geen preken, geen goeroes. Dan heb je nog maar één ding nodig: de tijd om in het leven zoveel licht voor jezelf te vinden dat je daardoor ook het leven van anderen lichter kunt maken.

Zo, dat was dan mijn bijdragen. Nog even een spelletje. U geeft een woord en ik zoek er een omschrijving bij.

Geestelijke liefde: het besef van eenheid met anderen waardoor je er niet meer toe komt jezelf als tegenstelling tot die anderen te ervaren.

Uitverkoop: de gelegenheid winkeldochters en mindere kwaliteiten te slijpen tegen prijzen die op 9 eindigen aan huisvrouwen die van dolheid vaak niet meer weten wat zij in handen nemen.

Grootheid: ontstaat uit het besef van eigen beperktheid en het aanvaarden van die beperktheid in het contact met anderen.

Vacantie: de periode waarin de mens zich zo ontzettend inspant om zich te ontspannen dat hij later enige tijd op zijn werk nodig heeft om uit te rusten.

Weegschaal (astrologisch): Jantje huilt terwijl jij lacht en jantje kan barsten van het lachen omdat hij moet gaan huilen.

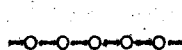
Huistelijkheid: de geborgenheid van het eigen nest en zo het gevoel van veiligheid en geborgenheid die men in de wereld steeds vreest te ontberen.

Vriendschap: de erkenning van de ander zoals deze is, een blijde en vrije aanvaarding van jezelf.

De kleur turquoise. Voor mij: zee en lucht gemengd tot een soort mosterd van blauw en groen die voor maquillage gebruikt kan worden.

Dna molecuul: een kurketrekker waar je eigenschappen in zitten, hopelijk niet die waardoor je later de kurketrekker overmatig gaat hanteren.

En daarbij, vrienden, laat ik het Goeden avond.

(tekst vragen en Henri bekort).

N.B.

Met het verschijnen van dit blad is de vakantie van het medium begonnen. Ons volgende nummer zal dus verschijnen na 21 augustus, de vrijdag waarop de bijeenkomsten hervat worden.

red.

d.d. 17 juli 1981